

[Aksel Larsen.]

lem Hr. Kristen Amby fremsatte. Jeg finder, de var fuldstændig rigtige, og jeg tvivler ikke om, at i hvert Fald det ærede Medlem har ført sin Valgkamp paa samme Linie, som han gav Udtryk for gennem sine Bemærkninger her. Men saa har man Lov til at sige, at det er rart, at et konservativt Medlem af Tinget staar op og tager Afstand fra to konservative Valgplakater, den med Skibet, der kom støvnende i Kraft af det private Initiativ, og den med de mange Varer paa Købmandsdissen, som kom frem, hvis man stemte paa Liste C. Det var naturligvis en Valgagitation, der ikke havde Bund i Virkeligheden, og det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. Kristen Amby og formodentlig hele det konservative Parti er af den Anskuelse, det ærede Medlem har fremsat her.

Paa samme Vis vil jeg sige, at jeg finder de Udtalelser, den højtærede Handelsminister ntop fremsatte, yderst fornuftige. Jeg kan ganske vist ikke lide, at man har en Politik og een Agitation under Valgkampen og en anden Praksis, naar Valget er overstaaet, men det er alligevel rart at kunne konstatere, at det altsaa, hvad Produktions- og Forsyningspolitikken angaar, ikke gaar saa galt, som det blev prædikeret fra visse Talerstole under Valgkampen i dette Land.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen afslørede i Virkeligheden Rigtigheden af, hvad jeg sagde før. Det ærede Medlem sagde nemlig, at Befolkningen havde den Tro, at Venstre var det Parti, der hurtigst muligt vilde sørge for, at vi fik frie Forhold og kom af med disse snærende Baand. Hvorfor mon de havde den Tro? Mig bekendt sagde alle fornuftige Mennesker, det vil altsaa sige alle, der sidder i denne Sal i alle Partier, det samme om dette Spørgsmaal, men det spildte vi ikke mange Ord paa. Vi sagde: Saa snart det er muligt, saa snart der er Varer nok, falder Restriktionerne væk af sig selv, men vi stod ikke op og holdt lange Foredrag om, hvor velsignelsesrigt det vilde være, for det var en Selvfølge. Men naar Befolkningen fik den Tro, det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen talte om, var det netop, fordi det blev underlagt Venstres Agitation, at det vilde Venstre sørge for hurtigere end andre. Jeg har sagt, at det er objektive Ting, og ikke os, der afgør,

hvornaar vi skal komme af med disse Restriktioner. Hvis man nu vil spørge mig, om jeg kan kapitelfæste det, saa kunde jeg saamænd godt gøre det, hvis jeg havde en hel Del Aviser her, men jeg maa maaske sige, at paa et enkelt Omraade kan jeg gøre det.

Vi har hørt fra den nuværende Regering, at vi skal sanere Landets Økonomi — om det skal være gennem en Eengangsskat eller ej, ved vi ikke endnu, det faar vi nok at vide; men i hvert Fald, man maa formentlig omgaas med Planer om at faa Pengerigeligheden ud af Verden under en eller anden Form for Eengangsskat. Venstres tidligere Gruppeformand, den nuværende højtærede Arbejds- og Socialminister bemærkede om dette Problem ved et Møde i Odense, at det, der var foreslaaet, eller det, man havde tænkt paa fra Professorudvalgets Side, var jo slet ikke Skat engang. Det var ikke saadan, at han sagde, at det var en grimme Skat, den skal ændres, nej, han sagde: Det er Ekspropriation! Professorudvalgets Forslag er jo ikke et Lovforslag, og det var rimeligt, at man tog Forbehold, det har vi ogsaa gjort, men vi sagde ganske vist, da vi tog Forbeholdene: Vi tager Forbehold over for Enkelthederne, men vi tror, det er nødvendigt, at vi maa have en Eengangsskat af en eller anden Form. Det glemte det daværende ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen at sige, for saa fik Vælgerne Forestilling om, at Venstre var mægtige Karle over for hele dette Eengangsskatteproblem. Naar man bare sagde: Det er Ekspropriation, saa sagde Folk, altsaa de dertil indrettede Folk: Det er dér vi skal stemme! Hvis man havde fulgt den rigtige Form for Agitation, den, der stemte med Virkeligheden, saa havde man sagt: Vi tager Forbehold over for Enkeltheder, men selve Problemet om Eengangsskat maa naturligvis løses. Men det havde bare ikke givet saa mange Stemmer i Kassen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning, og saa maa vi nærme os Afslutningen.

Gustav Pedersen: Jeg skal ikke blande mig i Broderstriden mellem Det konservative Folkeparti og Venstre (*Kristen Amby:* Højest en Fætterstrid!) Jeg beder undskyldte, jeg retter det til „Fætter“. Men i hvert Fald, dér, hvor jeg førte Valgkamp, konkurrerede de to Partier stærkt om, hvem der mest kunde bebrejde Socialdemokratiet, at vi gik ind for disse Restriktioner. Nu sker